

Kristina Simanaitė

Psichotinės objekto-vienovės ypatybių paieška remiantis Husserlio ontologija

Psichozės epizodai pasižymi plačia įvairove patirčių, pakeičiančių žmogaus savęs ir pasaulio patyrimą. Šiame pranešime bus susitelkiama į vieną iš jų – po psichozės metu vykstančios objektų fragmentacijos įsisteigiančią naują objekto-vienovę. Kadangi Husserlis tiesiogiai šio darinio neaprašė, siekiant išryškinti jo ypatumus bus tiriamas santykis tarp jo ir Husserlio aprašytųjų ontologinių kategorijų, tokių kaip haliucinacija, iliuzija, fantomas ir grynai imanentinis objekto pavidalo darinys [*rein immanenten Gegenständlichkeit*]. Bus siekiama atskleisti, kad šis psichozės metu pasireiškiantis darinys, nors patiriamas grynai imanentiškai, visgi turi būtiną ryšį su tikrais [*wirklich*] objektais. Darbe ginama tezė, kad produktyviausiai jį suprasti galime per analogiją Husserlio aprašytajam *sumaišymui* [*die Vermengung*], kurį jis vadina pamatine pasyvume randama klaida. Kaip ir *sumaišymas*, po psichotinės objekto fragmentacijos įsisteigianti objekto-vienovė perbraižo tikrų objektų kontūrus, tokiu būdu atverdama galimybę gilintis į patirties vienovę atkuriančias sąmonės struktūras.